

Sygn. akt III Kow.1198/15el

POSTANOWIENIE

Dnia 06.08.2015r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO w Słupsku Jan Filipczyk

Protokolant - sekr. sądowy Daria Staroń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku Jacka Kamińskiego oraz Zastępcy Kierownika Działu Penitencjarnego Aresztu Śledczego w S. P. G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. - Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego K. G. s. W.** o udzielenie zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.15§1kkw w zw. z art.6 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz.U. z 2010r. Nr 142 poz.960) w zw. z art.14 ust.1 ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015r. poz.396)

postanawia:

umorzyć postępowanie wykonawcze w przedmiocie zezwolenia **skazanemu K. G. s. W.** i H., ur. dnia (...) w S., nr PESEL (...) **na odbywanie poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego kary zastępczej 90 dni pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S.z dnia 24.06.2014r., sygn. akt XIVK 97/14 za czyn z art.278§1kk, art.278§5kk.

UZASADNIENIE

Skazany K. G. wystąpił z wnioskiem o udzielenie mu zezwolenia na odbycie kary poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Z zgodnie z treścią art.6 ust.1 pkt 1, 2 oraz ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2kk oraz jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary. Przepisy ustawy stosuje się także do skazanego, wobec którego orzeczono zastępczą karę pozbawienia wolności za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe (art. 7 ustawy).

Ustalono, że K. G. od dnia 02.07.2015r. odbywa karę zastępczą 90 dni pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie sygn. akt XIVK 97/14 Sądu Rejonowego wS..

Wskazać należy, że od 1.07.2015r. obowiązuje stan prawny który w odmienny sposób reguluje rozstrzygnięcie w przedmiocie wyrażenia zgody na odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego. Zgodnie z treścią art. 14 ust 1 ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 541) „w stosunku do skazanych, wobec których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy orzeczono prawomocnie karę pozbawienia wolności i którzy spełniają warunki określone w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia

wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. z 2010 r. Nr 142, poz. 960, z późn. zm.), stosuje się przepisy dotychczasowe”.

Z tego zapisu jednoznacznie wynika, że Ustawodawca ograniczył dalsze stosowanie ustawy z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, tylko do osoby skazanej prawomocnie na karę pozbawienia wolności, w tym także z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Z ustawy o systemie dozoru elektronicznego jednoznacznie wynika, że przepisy tej ustawy można było stosować do zastępczych kar pozbawienia wolności jedynie z uwagi na treść art. 7. Natomiast przepis art.14 ust 1 ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 541) jednoznacznie wskazuje, że dalsze stosowanie ustawy o systemie dozoru elektronicznego dotyczy wyłącznie kar pobawienia wolności. Zatem obecnie z uprawnień zawartych w ustawie o systemie dozoru elektronicznego nie mogą skorzystać ci sprawcy, którzy zostali skazani przed dniem 1.07.2015r. tj. dniem obowiązywania przepisów zmienionych ustawą z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 541), na prawomocne kary grzywny bądź kary ograniczenia wolności, zamienione następnie na zastępcze kary pozbawienia wolności.

Z tych powodów należało postanowić jak na wstępie.